

[Ellemann-Jensen]

dag så hensynsløst over for sine forligspartier at pege på, at det, man er kommet igennem med her i foråret, har været ganske præcist det, man spillede ud med, både i omfang og i virkning. Det undrer mig, at statsministeren på den måde stadig sætter lighedstegn mellem obstruktion og opposition – i det mindste efter søndagens oplevelser, for enhver, der har set forsiden af B. T. i dag, ser dog, at statsministeren nu omsider må have konstateret, at han kan ikke gå på vandet.

Jeg vil så gerne tro på, hvad finansministeren siger, når finansministeren står her og taler om sit flerårige handlingsprogram og om den løbende aktive tilpasning, for selv om finansministeren i dag har valgt en debatform og et tonefald, som er så helt ukarakteristisk for finansministeren, så tror jeg virkelig, at finansministeren mener det godt, når han prøver at tale om flerårigt handlingsprogram og løbende tilpasning af den økonomiske politik. Men hvad er det, regeringen har lagt frem? Hvad er det for et flerårigt handlingsprogram? Ja, det er jo fugle på taget, hr. finansminister, for vi har intet fået at vide om, hvad det er, man ønsker at gennemføre – ud over den aftale, som nu er indgået med tre andre partier her i folketinget.

Det, man vil videre, skjuler man i den lange flom af angreb på oppositionen for ikke at gøre opmærksom på, hvad oppositionen kunne tænke sig at gøre. Det er dog langt alvorligere at stå med en regering, der ikke tilstrækkelig klart kan sige, hvad i alverden regeringen har tænkt sig at foretage sig i de kommende år. Hvad er det, man vil? På hvilke områder er det, man har i sinde at spare i den offentlige sektor i de kommende år? Eller tænker man alene på at klare problemerne gennem nye skatter? Vi ved det ikke. Det eneste, vi har kunnet få at vide under debatten her i dag, er, at nu vil regeringen lade problemerne hvile indtil næste forår. Derfor nytter det ikke, at finansministeren siger, at det hverken er forståeligt eller acceptabelt, at man sår tvivl om regeringens økonomiske politik. Den tvivl skaber regeringen selv ved ikke at sige, hvad det er, den vil i de kommende år.

Finansministeren prøver oven i købet endnu en gang at skabe indtryk af, at problemerne er kommet til os udefra, og finansministeren henviser til, hvordan OECD-området har

haft en vældig stigning i betalingsunderskuddet. Hvis man nu prøver at se på, hvordan dette voldsomt stigende betalingsunderskud i OECD-området er fordelt, vil man se, at de lande, der i dette år, hvor tingene accelererer så stærkt, bærer byrderne ved stærkt voksende betalingsbalanceunderskud, det er lande som først og fremmest Vesttyskland og Japan, der i en årrække har været overskudslande. Danmark udmærker sig i rækken af OECD-lande ved at være det land, der i den længste periode har haft underskud på betalingsbalancen, og som fra 1980 til 1981 efter OECDs vurdering tegner til igen at skulle have den største stigning i betalingsbalanceunderskud.

Det er på den baggrund, man ude i verden nærer stigende tvivl til den danske økonomiske politik, og det er på den baggrund, vi i dag har udtrykt mistillid til den regering, der ikke vil fortælle os, hvad den vil gøre for at forsøge at vende denne økonomiske udvikling.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Der er en enkelt ting fra debatten i dag, vi skal have afklaret. Hr. Chr. Christensen talte i sit første indlæg om nogle medlemmer, der gik ind og tog et ansvar, og så nogle, der stod med hænderne i lommen og så til. Vi er klar over, hvem det er, hr. Chr. Christensen mener har hænderne i lommen. Ikke desto mindre er det lykkedes os at få afsløret, hvad energiministerne har foretaget sig. Ved at arbejde hårdt og ihærdigt og virkelig bore i tingene er det lykkedes os at få offentligheden til at forstå, at det, energiministerne har lavet for det danske samfund, ikke er særlig godt. Jeg kunne godt bruge et skarpere udtryk, men så vil jeg nok få at vide, at jeg er chikanøs, så det skal jeg afstå fra.

Statsministeren har modsagt sig selv i debatten i dag. Statsministeren har talt om oliemonopoler, og så har statsministeren talt om »de syv søstre«. Statsministeren har også mistænkeliggjort det private erhvervsliv, der hidtil har forsynet det danske samfund med olieprodukter på en ganske udmærket måde. Det er nødvendigt at få sagt her i dag, at der er et parti i folketinget, der ikke finder det rimeligt at mistænkeliggøre det private erhvervsliv, heller ikke den del af det private